

Sygn. akt V CK 8/06

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 3 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

Protokolant Ewa Zawisza

w sprawie z powództwa "H." Sp. z o.o.

przeciwko Gminie Miasta C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2006 r.,

kasacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 grudnia 2004 r., sygn. akt [...],

oddala kasację.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 18 maja 2004 r. zasądził od pozwanej Gminy na rzecz powodowej Spółki kwotę 22 525,02 zł z ustawowymi odsetkami i oddalił powództwo w stosunku do Skarbu Państwa – Wojewody [...].

Sąd Okręgowy w W. po rozpoznaniu apelacji pozwanej Gminy zmienił ten wyrok w ten sposób, że powództwo w stosunku do Gminy oddalił. Rozstrzygnięcie powyższe oparte zostało na następujących ustaleniach:

W dniu 26 stycznia 1993 r. Wojewoda zawarł z Zarządem Miasta C. porozumienie w sprawie wykonywania niektórych zadań z zakresu ochrony zdrowia, objętych administracją rządową. Środki finansowe na realizację zadań powierzonych porozumieniem miał zapewnić Wojewoda (§ 5 ust. 1 porozumienia), natomiast według § 6 ust. 2 porozumienia w razie niezawarcia do dnia 31 grudnia danego roku aneksu w sprawie dotacji na następny rok kalendarzowy, porozumienie ulegało rozwiązaniu bez zachowania terminu wypowiedzenia. Aneks dotyczący dotacji na rok 1998 został zawarty w dniu 10 marca 1998 r. Wojewoda wykonał swoje zobowiązania wynikające z porozumienia.

Powód sprzedał Zakładowi Opieki Zdrowotnej w 1998 r. środki czystości na łączną kwotę 22 525,02 zł, jednak nie uzyskał zapłaty. Zakład ten uzyskał samodzielność i osobowość prawną w listopadzie 1998 r.

Sąd Okręgowy odmiennie niż Sąd Rejonowy uznał, że za zobowiązania Zakładu Opieki Zdrowotnej do daty uzyskania przez ten Zakład osobowości prawnej odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa, a nie pozwana Gmina. Podstawę prawną wspomnianego porozumienia stanowił art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, dalej jako: „ustawa z dnia 8 marca 1990 r.” (tekst jedn. Dz. U z 1996 r., Nr 13, poz. 74), zgodnie z którym zadania z zakresu administracji rządowej gmina mogła wykonywać na podstawie porozumienia z organami tej administracji. Sąd Okręgowy uznał, że pozwana Gmina realizując zadania objęte tym porozumieniem działała na rachunek i w imieniu Skarbu Państwa. Mimo zawartego porozumienia Zakład Opieki Zdrowotnej nadal był

publicznym zakładem opieki zdrowotnej, działającym w formie jednostki budżetowej podległej wojewodzie i za jego zobowiązania odpowiedzialność ponosi wyłącznie Skarb Państwa. Sąd Okręgowy uznał, że dla rozstrzygnięcia sprawy bez znaczenia jest okoliczność, że pozwana Gmina otrzymała dotacje na 1998 r. w pełnej wysokości, ani też data podpisania aneksu w przedmiocie tych dotacji.

Kasacja strony powodowej oparta została na podstawie naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, dalej jako „ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r.” (tekst jedn. Dz. U. 2001 r., Nr 80, poz. 872) oraz art. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. poprzez uznanie, że odpowiedzialność za wykonanie porozumienia zawartego w dniu 26 stycznia 1993 r. ponosi Skarb Państwa - Wojewoda, zamiast uznania, że odpowiedzialność tę ponosi pozwana Gmina, a także art.2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. przez niezastosowanie art. 2 tej ustawy. Skarżąca zarzuciła także naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 328 § 2 w zw. z art. 391 k.p.c., art. 382 i 385 k.p.c. Wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w stosunku do pozwanej Gminy, ewentualnie uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Bezzasadna jest podstawa kasacyjna naruszenia przepisów postępowania. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku – wbrew twierdzeniom strony powodowej odpowiada wymaganiam określonym w art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., z kolei zarzut naruszenia art. 382 k.p.c., poza powołaniem kilku orzeczeń Sądu Najwyższego, nie został uzasadniony w stopniu pozwalającym jego uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie istotne znaczenie ma kwestia, kto odpowiada za nie wykonanie zobowiązania, powstałego w wyniku zawarcia umów sprzedaży środków czystości przez powodową Spółkę.

Odnosząc się do tej kwestii, należy zauważyć, że zarówno w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (jedn. tekst Dz.U. 2001, Nr 80, poz. 872 ze zm.), jak i poprzednio w ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz.U. Nr 21, poz. 123 ze zm.), przewidziana została możliwość

powierzenia przez wojewodę prowadzenia, w jego imieniu, niektórych spraw z zakresu swoich kompetencji, także wydawania decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, m.in. gminom położonym na terenie województwa (art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r.). Powierzenie to następowało w drodze porozumienia ogłaszanego w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. oraz art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 22 marca 1990 r.). W obu ustawach jednoznacznie stwierdza się, że powierzone sprawy są prowadzone w imieniu wojewody co oznacza, iż Skarb Państwa nie zostaje zastąpiony przez gminę, a jedynie jego sprawy są przez tę gminę prowadzone.

Powszechnie przyjmuje się, że porozumienie, o którym mowa wyżej, ma dwojaki charakter - zarówno administracyjno-prawny, jak i cywilno-prawny. Musi to prowadzić do wniosku, że w płaszczyźnie stosunków cywilno-prawnych nie jest wykluczone powstanie pomiędzy Skarbem Państwa reprezentowanym przez wojewodę a gminą, której powierzono prowadzenie określonych spraw, stosunku prawnego zbliżonego do stosunku kreowanego umową zlecenia. Do takich stosunków prawnych stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia (por. art. 750 k.c.). W okolicznościach rozpoznawanej sprawy zatem prawidłowa jest ocena, zgodnie z którą umowy zawarte przez pozwaną Gminę z powodową Spółką, zostały zawarte w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa - Wojewody. Odpowiednie zastosowanie do porozumienia zawartego w niniejszej sprawie przepisów kodeksu cywilnego normujących umowę zlecenia powoduje, że możliwe jest zastosowanie także art. 734 § 2 k.c. (w związku z art. 33 ust. 1 ustawy o administracji rządowej w województwie ewentualnie z art. 8 ust. 1 ustawy o terenowych organach rządowej administracji ogólnej), gdy Gmina, wykonując powierzone zadania, dokonuje czynności prawnych z innymi podmiotami. Trafne jest zatem stanowisko Sądu Okręgowego, zgodnie z którym pozwana Gmina działała w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa - Wojewody. Zatem to Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność kontraktową za nie wykonanie zobowiązań powstałych w wyniku czynności prawnych dokonanych przez Gminę (por. wyrok SN z dnia 6 października 2004 r., II CK 29/04, nie publikowany, wyrok SN z dnia 12 marca 2004 r., II CK 64/03, nie publikowany).

Z tych względów kasacja powodowej Spółki podlegała oddaleniu, jako pozbawiona usprawiedliwionych podstaw (art. 393¹² k.p.c.).